

הגרפולוגית לנחש מיהם אורחי התוכנית על-פי כתב-ידם. היא טענה כי אפריים קישון הוא הקריטריסט קריאל (דוש) והד"ר, הסאטיריקאי בעל הדיעות הימניות מאיר עזיזיאה הוא הסאטיריקאי בעל הדיעות השמאלניות וינתן גפן, ואת כתב-ידו של ח"כ שלי לובה אליאב שייכה לראש-הממשלה לשעבר יצחק רבין.

לשווא, היתה מזכירתו של סגן ראש עיריית ירושלים יהושע מצא, מירי יאני. מירי החליטה לנקום בצדקיהו, שלחה מכתב נרגש להוריו בצירוף ההזמנה הכוזבת ששיגר לה לחתונה. במכתב כתבה מירי: "אני כלתכם אבל היות ואנו לא מכירים, הבה ניפגש כדי להסדיר את יחסי המשפחה. הוריו של צדקיהו, שלא ידעו על דבר המתחה, נדהמו. לבנם

מני פאר שהינחה את תחרות מלכת המים, הצטרף לשירתה של המועמדת יהודית קליין-כהן. ססיפיה כי ברצונה להיות זמרת. העיר לה מני: "שנינו שרים שירי לכת. כשאנחנו מתחילים לשיר - הקהל מתחיל ללכת."

עמוס ארינא (מימין) מי שהיה דובר משרת מחוז תל-אביב וקודם לכן עיתונאי וסופר, מציג את תערוכתו הראשונה בגלריה "ספרא" בתל-אביב, אחד האורחים היה מי שהיה מפקד משרת מחוז תל-אביב, דויד עופר, שבידך את ארינא ואת אשתו (באמצע) אבל התערוכה המוצלחת ואמר לו: "אנחנו שנינו שוטרים בדימוס, אבל אני מוכן רח להודות שאתה הרבה יותר פרודוקטיבי ממני." מאז פרשתו מהמיטרה עובד עופר עם אחיו, אישה-העסקים החיפאי יולי עופר.

ללובה אליאב נבאה חנה קורן משבר אישי הקשור בשדה הפוליטיקה.

ואילו על הצעיר משה ברנשטיין קטן הקומה אמה אנה קורן, מבלי שתדע במי המדובר, כי האחיות שהוא כותב פורצות לשורה שמעליהן, זהו מראה כי הוא שאף להיות גבוה. על כך העיר המנחה: "יש לו אמונה תפלה. לברנשטיין. הוא אף פעם לא עובר מתחת לחתול שחור."

המתחה שערך כתב שידורי ישראל שאול צד"ק קיחלו לחבריו, כאשר הזמין אותם למסיבת כלולותיו עם חברתו, רחל גלוביץ (העולם הזה 2087) כמעט ועלתה לו במשלתו. אחת המזומנות ל-מסיבה, שלא היתה מוכנה ל-סלוח לצדקיהו כי מתח אותה

צבא גושיסטי לישראל

בגין מחזיר למדינה את המחתרת, במלאות לה שלושים שנה. כך קובע נחום ברנע, המגיב על ההחלטה לשכן מתנחלים של גוש-אמונים במחנות צה"ל. "תחפוש או לא תחפוש, חברי הצנוע יהיו חיילים לכל דבר. בניגוד לשאר חיילי צה"ל, הכפופים למפקדיהם הישרים ולמפקדי-מפקדי-הם עד לרמטכ"ל, יהיו חברי גוש-אמונים כפויים למפקדה שלהם, מזכירות גוש-אמונים. זה יהיה האירגון הצבאי הלאומי, צבא הפור-שום, חזית הסיפוח, נחל פורת. מאז שפורקו המטות הנפרדים של אצ"ל לח"י ושל הפלמ"ח לא התברכנו בצבא כזה. "תמונה מתוך חלום-בלהות: חיילי גוש-אמו-נים במרוי צה"ל וכניפות סרוגות מסתערים בקי-ריאות קרב על גבעה המאווישת בידי חיילי צה"ל כמותם, אך ללא כיפות. בתוך המהומה עומד אריק שרון, עוצבני ומוזע ומפקד, ככת אחת, על שני המהנות. בגין קורא לשני הצדדים לצאת להגן על הנוצרים בדרום לבנון. אורי וזהר זוכר לון המר יוצאים כמחול מול מצלמות הטלוויזיה. בררררר...

"מי שיחפש במעשיו של ראש הממשלה הש-כנוע את התכונה העילאית המיוחסת לו עלי-די חסדיו, יצטרך לחפש הרבה." (דבר)

שלום רוזנפלד מחייב את ההתנחלויות בשט-חם, אבל רק כאשר הן מתבצעות מתוך שקי-לים מדיניים וחישובים, "הגיננים" של הממשלה. הוא מעיר על הוויכוח הציבורי בשאלת גוש-אמונים, ההתנחלות והפרת החוק:

"כשם שאכשיי, עלי או מנו מעין-שמר רואים את מעשיהם של חנו פורת וצבי סלונים כאותות המבשרים את החורבן כך, מן הסתם, לעולם לא יפסו אנשי גרעני יריחו ודוהן את נכונותם של אחדים מבני עין-שמר ללכת לבית-הסוהר (משמע, להתנגש בחוק ושומרו) על עיקרי הא-מונה של ה.ב.

גם הפנתר השחור מירושלים, הגונב את בקי-בוקי החלב מתנובה כדי לחלקם לעניי שכונת מורשה בטוח שמעשה-החסד שעשה עם נצרכים עומד מעל לחוק, והוא נוטל לעצמו את היתר המוסרי אף לפגוע בשומר השומר על החוק, אם בא להפריע לו במעשהו.

ולא נפליג לאחור לימים שסופרים, משור-רים ואמנים מן המחנה הקרוי 'מתקדם' קראו בגלוי להפרת חוקי המדינה בשטח 9 ובשטחים מוחזקים והיו בהם - אומנם כוודרים - שאף היראהו באי-מילוי חובת שירות כצה"ל. "אי-כיבוד סמכותה של ממשלה נבחרת - ואחת היא באיזה מישר ובשם איזה איריאלי-מוליד לאנארכיה. שום גילגול-עניינים כלפי שמיים לא יענה את האמת הזאת. עירעור סמכותה של הרשות הנבחרת והתנכלות לחוק הם ראשית הקץ של הדמוקרטיה." (מעריב)

גורלם של עיתונים ישנים

הביקורת שפורסמה בהעולם הזה על סיפרו של העיתונאי אריה אבנרי המפולת (מפולת של כך בים, העולם הזה 2090) לא נותרה בודדה, השבוע פורסמה ביקורתו של אמיר אורן על הספר והוא כותב, בין השאר:

"כתיבתו הרדודה והמרושלת של אבנרי משווה חן מיוחד להמפולת ומגוונת את הקריאה ברצף זה של ניזורי עיתונים משלוש השנים האחרונות. מי שתהה על גורלם של העיתונים הישנים, הנבלעים בלועות הכתומים של תיבות הוועד למען החייל, ישמח לדעת שאבנרי אסף את כולם ומיחזר אותם בכריכה רכה וכחולה, שפרי-צופו באחוריה..."

"המפולת היה ספר רע, אילו היה ספר, לא כשל אהרתו הבולטת של המחבר לאחד הצדדים בעלילה (מנחם בגין ומפלגתו) אלא משום שהוא משקף תקן נחות להדהים של כתיבה זעריכה... כשתייצב הקורא בפני דיון דיוני הדיינים יתקשה להצדיק, אפילו בעיון האינפלציוני הנזכר, הו-צאת 80 ל"י לרכישת המפולת. כתחליף, מוצעת בזאת הכנת ספרו הבא של אבנר בשיטת עשה וזאת בעצמך: אסוף יום-יום את העיתונים, הצ-טייד במספרים ובתותח-דבק והמתן למילחמה. או למפולת." (דבר)

חצי האי מחפש אבא

בעיצומם של המגעים לקראת כינוס ועידת ז'נבה מתריע צבי גלילי על "מכירתו" של

הציי-האי סיני. לדעתו, ההצהרות על נכונות לוותרים בסיני מוכיחות שהממשלה אינה מו-רדעת לחינוכיותו של השטח לקיומה של ישראל. "יהרי בסיני לא קיימת הכעיה הדמוגרפית. סיני גם אינו לב הסכסוך כפי שטוענים הפלש-תינאים באשר ליהודה, שומרון ורצועת עזה. קשה לומר שמדבר סיני חיוני למצרים, או שלמצרים ויקה היסטורית מיוחדת לאזור. ויקה של מצרים לסיני היא אחת ויחידה: הכנת כפיס למילחמה חדשה בישראל.

"מבחינה ציבורית אין לחצי האי סיני 'אבא' אצלנו. יהודה ושומרון הן בכת-ענין של חרות ומפולת - והגולן של הקיבוץ-המאוחד, ואילו 45 אלף קולומטרם הרבועים של סיני נחשבים כעניינו קלופת-השום. "באחרונה נוצר הרושם, שאת מקומה של 'המכירה הכללית' של המערך מתחילה לתפוס בליכוד 'מכירת' סיני. שלום לא יוצא מזה, כמוכזב." (ידיעות אחרונות)

מאזן מאת

הימים הראשונים

ב-29 בחודש ספטמבר מלאו מאה ימים לפעי-לותה של ממשלת הליכוד. עוזי בנוימן כותב "סקירה לא מחייבת" של מאה הימים הראשונים, המקובלים כקריטריון למדידת הישגים, או כיש-לונות, של ממשלה.

"בהשוואה לממשלה הקודמת גילתה החדשה, כמאה הימים הראשונים לשילפונה, עניינות ומכירות גדולות יותר לתפקידה. השירים החדשים מתגלים כמי שהלופים להצליח בתפקידיהם וכמי ששיכופם ענייני, יחסית, ונעדר את השיקול האישי הקטנוני שכה אפיון את פעילותם של חברי הממשלה הקודמת.

"הליכוד הפנימי בתוך הממשלה, הסתגלות חב-ריה למעמד שייחד להם מר בגין, קבלתם את מנהיגותו ונכונותם להיענות להוראותיו - אינם מצדיקים הסחת תשומת-הלב מאיים של מחלוקת אישית גם כממשלה זו, ומי שמעוניין בהצלחתה של ממשלה זו, מוטב שיתפלל לבריאותו של ראש הממשלה וליכולתו להוסיף ולשלום בשריו ביד רמה.

"היו לממשלה כוונות לשנות את המציאות ה-פנימית מן היסוד, אך הכרזותיה בעניין זה לא עמדו במבחן המציאות - אם משום שחסרה כוח מנהיגות כדי להוציא את הצהרותיה אל הפועל ואם משום שלא היתה ערה דיה לקרשי האובייקטיבי שבהספת המדיניות מן המסלול שהותוו לה במשך שלוש שנה.

"בתחום אחד, במישור המדיניות הפנים, גילתה הממשלה גישה חדשה: בהדרגה ובשיטתיות היא מפתחת מגמה של השתלפות על המירע ועל הדעת.

"הממונים החדשים על מישור החינוך הותרים להנהיג תרבות לאומנית וחד-צדדית, הממשלה מבקשת לשכר את העם כחגיגות, ובאירועים שאינם עומדים בשום יחס למצבה של המדינה ולעילה הרשמית לצהלה (יובל השלושים)." (הארץ)

פסוקי השבוע

שיר-החוק משה דיין על הסכמתה של ישראל להצעת ארצות-הברית לכלול פלסטינים במישלחת הערבית המאוחדת לוועידת ז'נבה: "כאשר גבר אינו יכול להשיג את האשה שהוא אוהב, הוא אוהב את האשה שהוא יכול להשיג." הסופר יגאל גלילי על המיסתורין סביב בואו לארץ של משה דיין, ערב יציאתו לארצות-הברית: "משה דיין, כמו כל הישראלים, גומר מהר כדי לרוץ לספר לתבר"ה." אלוף (מיל.) מאיר עמית על מדיניות ממשלת בגין: "ההר החזוי הוליד עכבר מצוי." מנחם בגין גוש-אמונים חנו פורת: "אמרנו לבגין: אם הבחירה היא בינך לבין ארץ-ישראל, אזי ארץ-ישראל עדיפה עליך." צבי סלונים, דובר גוש-אמונים: "בגין, מיחס חשיבות רבה מדי לדעת האמריקאים." מנכ"ל משרד ראש-הממשלה, אליהו בר-אלישר, על מנחם בגין: "לפעמים נדמה במהלך שיחה איתו, שהוא בנוי כעין מחשב שאתה רק מספק לו את הנתונים ומייד קופץ החוצה הכרטיס עם ניתוח תוצאות." הפיזמונאי דודי מנוסי על הצהרתו של מנחם בגין שעל-פיה הוא עומד להצטרף, עם פרישתו מתפקידו, למושב בסיני: "הנה, עוד סיבה טובה אחת מדוע צריך להחזיר את השטחים!"